

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Milady Tomkové a soudců JUDr. Bohuslava Hnízдила a JUDr. Brigity Chrástilové v právní věci **žalobkyně: I. D.**, zastoupena Mgr. Jekatěrinou Sochorovou, advokátkou, se sídlem Dlouhá 16, 110 00 Praha 1, proti **žalovanému: Ministerstvo vnitra**, Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové č. j. 30 Az 66/2004 - 29 ze dne 10. 12. 2004,

takto:

- I.** Kasační stížnost **se odmítá**.
- II.** Žádný z účastníků řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Ustanovenému zástupci žalobkyně, advokátce Mgr. Jekatěrině Sochorové, **se** odměna za zastupování **nepřiznává**.

Odůvodnění:

Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) se kasační stížností ze dne 19. 1. 2005 domáhala zrušení rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové č. j. 30 Az 66/2004 - 29 ze dne 10. 12. 2004, kterým byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí žalovaného č. j. OAM - 642/VL - 07 - 04 - 2004 ze dne 13. 3. 2004, jímž jí nebyl udělen azyl, a vrácení věci krajskému soudu k dalšímu řízení. V kasační stížnosti stěžovatelka formálně odkázala na kasační důvody podle § 103 odst. 1 písm. a) až e) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), a uvedla, že krajský soud posoudil případ v rozporu s platným právním řádem, že shledává vážná pochybení všech dosavadních orgánů v řízení o udělení azylu a že krajský soud projednal věc v rozporu se zákonem o azylu. Stěžovatelka také požádala o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti; usnesením Krajského soudu v Hradci Králové č. j. 30 Az 66/2004 - 46 ze dne 25. 2. 2005 jí byla zástupcem pro řízení o kasační stížnosti ustanovena advokátka Mgr. Jekatěrina Sochorová. Ta po svém ustanovení zaslala soudu své sdělení ke kasační stížnosti, v němž uvedla, že ze soudního ani správního spisu nevyplynuly žádné konkrétně právně relevantní důvody podání kasační stížnosti a že se s podanou kasační stížností ztotožňuje.

Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval tím, zda lze kasační stížnost meritorně projednat, a posuzoval tedy, zda kasační stížnost splňuje předepsané náležitosti a zda je přípustná.

Kasační stížnost lze podat toliko z kasačních důvodů podávaných z § 103 odst. 1 písm. a) až e) zákona s. ř. s. Absentují-li v kasační stížnosti důvody, je stěžovatel podle § 106 odst. 1 a § 37 odst. 5 s. ř. s. vyzván k jejich doplnění, přitom není-li kasační stížnost ve lhůtě doplněna a nelze-li v řízení o ní pro tento nedostatek pokračovat, je takové podání odmítnuto. Nejvyšší správní soud je v řízení o kasační stížnosti zásadně podle § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s. vázán jejím rozsahem a jejími důvody.

Lze-li tedy kasační stížnost podat toliko z důvodu nezákonnosti spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem (§ 103 odst. 1 písm. a/), vad řízení podle § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s., zmatečnosti řízení před soudem (§ 103 odst. 1 písm. c/ s. ř. s.), nepřezkoumatelnosti podle § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. či nezákonnosti v případech, je-li návrh odmítnut nebo řízení zastaveno (§ 103 odst. 1 písm. e/ s. ř. s.), pak z obsahu kasační stížnosti žádný z takto taxativním způsobem stanovených kasačních důvodů dovodit nelze. Pouhý formální odkaz na § 103 odst. 1 písm. a) až e) s. ř. s. doplněný obecným tvrzením rozporu s právními předpisy kasační důvod nepředstavuje. Z takového obsahu kasační stížnosti nevyplývá, v jakém rozsahu a z jakých důvodů se má Nejvyšší správní soud napadeným rozsudkem krajského soudu zabývat.

Ztotožnila-li se ustanovená zástupkyně s absencí kasačních důvodů v kasační stížnosti ex privata industria, aniž by musela být k doplnění kasační stížnosti či k takové úvaze, jakou podala ve svém vyjádření, vyzývána a uvedla-li, že žádné relevantní kasační důvody neexistují a nelze tedy o ně kasační stížnost doplnit, nemělo by jakéhokoli smyslu ji k doplnění kasační stížnosti formálně vyzývat. Za této situace nezbývá Nejvyššímu správnímu soudu, než kasační stížnost podle § 106 odst. 1 s. ř. s. za obdobné aplikace § 37 odst. 5 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. odmítnout, neboť při absenci kasačního důvodu není zřejmý rozsah, v jakém se má Nejvyšší správní soud napadeným rozsudkem zabývat.

Nejvyšší správní soud tedy ze shora uvedených důvodů kasační stížnost odmítl, aniž by se mohl zabývat návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Podle § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. nemá při odmítnutí žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

Pokud jde o odměnu ustanoveného zástupce, Nejvyšší správní soud nezjistil poskytnutí žádného úkonu právní služby, za který by advokátce Mgr. Jekatěrině Sochorové náležela odměna. Nejvyšší správní soud přihlédl k tomu, že odmítnutí kasační stížnosti následovalo po sdělení ustanoveného zástupce, že důvody pro podání kasační stížnosti neexistují a nelze ji tedy doplňovat (což by úkon právní pomoci představovalo), a odměnu ustanovenému zástupci nepřiznal.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 1. června 2005

JUDr. Milada Tomková
předsedkyně senátu